

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος****Όνομα αξιολογούμενου:**

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΤΕΝΕΚΕΤΖΙΔΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής**Όνομα αξιολογητή:**

ΑΝΤΩΝΙΑ ΚΑΖΕΛΙΔΟΥ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών**Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:**

Πρακτικό Προετοιμασίας Διδασκαλιών.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

Συνοπτική αποτίμηση 1ης διδασκαλίας και παρατηρήσεις αξιολογούμενου.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

09/02/2024

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

Συνοπτική αποτίμηση 2ης διδασκαλίας και παρατηρήσεις αξιολογούμενου.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

16/02/2024

Ερωτήσεις Αξιολόγησης**ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:**

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) Η παρούσα έκθεση αξιολόγησης της εκπαιδευτικού Τενεκετζίδου Ελισσάβητ στο πεδίο Α2 συντάχθηκε μέσω της συνεκτίμησης δεδομένων και τεκμηρίων που συνελέγησαν από: α) την υποβληθείσα έκθεση αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικού β) τη συνάντηση προετοιμασίας της παρατήρησης των διδασκαλιών και τα σημεία εστίασης που συναποφασίστηκαν, κατά τη διάρκεια αυτής, από την αξιολογούμενη και την αξιολογήτρια γ) την παρατήρηση δύο διδασκαλιών, στις 9 και 16 Φεβρουαρίου 2024, στο τμήμα ένταξης της σχολικής μονάδας, όπου είναι υπεύθυνη η αξιολογούμενη εκπαιδευτικός δ) τις συζητήσεις αναστοχασμού – αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικού που ακολούθησαν την παρατήρηση των διδασκαλιών. Η έκθεση αναφέρεται στα υποπεδία β)α) Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης και β)β) Αναστοχασμός – αυτοαξιολόγηση εκπαιδευτικού ως ακολούθως: β)α) Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης Η εκπαιδευτικός κατάφερε να διασφαλίσει ένα ιδιαίτερος θετικό ψυχολογικό κλίμα για την υποβόηση της μαθησιακής διαδικασίας. Συγκεκριμένα, μετέτρεψε έναν βοηθητικό χώρο της σχολικής μονάδας σε ένα ελκυστικό και υποστηρικτικό περιβάλλον μάθησης, με την ανάρτηση στους τοίχους πλούσιου και εύστοχου εποπτικού υλικού, σύμφωνα με τις ιδιαίτερες μαθησιακές ανάγκες των μαθητών της. Για τις απαιτήσεις της διδασκαλίας υπήρχε πρόσβαση σε ποικιλία εναλλακτικών εκπαιδευτικών μέσων (πλαστελίνες, έγχρωμοι μαρκαδόροι, υλικά χειροτεχνίας, μαγνητικά γράμματα, ηλεκτρονικός υπολογιστής με κατάλληλο για την υποστήριξη της μαθησιακής διαδικασίας λογισμικό), που έδιναν τη δυνατότητα στους μαθητές να εκφραστούν πολυαισθητηριακά και παράλληλα συνέβαλλαν στην

εξασφάλιση ενός ενδιαφέροντος και εμπλουτισμένου πλαισίου διδασκαλίας - μάθησης. Επιπλέον, οι δραστηριότητες που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας βρισκόταν σε απόλυτη συνάφεια με το επίπεδο των μαθητών, το μαθησιακό τους προφίλ, τα ιδιαίτερα ενδιαφέροντά τους αλλά και το πολιτισμικό /κοινωνικό τους υπόβαθρο, καθιστώντας έκδηλη την προσπάθεια της εκπαιδευτικού να αξιοποιήσει στο έπακρο τις αρχές της διαφοροποιημένης διδασκαλίας. Η παραπάνω προσπάθεια στηρίχθηκε σε μεγάλο βαθμό στη σφαιρική γνώση της εκπαιδευτικού όχι μόνο για τις μαθησιακές αλλά και για τις ψυχοσυναισθηματικές ανάγκες των μαθητών, όπως προκύπτει τόσο από την έκθεση αυτοαξιολόγησής της όσο και από τη συζήτηση προετοιμασίας των διδασκαλιών. Θεωρείται πως η παραπάνω ικανότητά της απορρέει σε μεγάλο βαθμό από την επιστημονική της κατάρτιση στο τομέα της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης (μεταπτυχιακό δίπλωμα, επιμορφωτικά σεμινάρια, συμμετοχή σε πρόγραμμα παραγωγής εκπαιδευτικού υλικού). Επιπροσθέτως, ήταν εμφανής η μέριμνα της εκπαιδευτικού να περιορίσει στο ελάχιστο αναγκαίο, δεδομένων των μαθησιακών δυσκολιών των μαθητών, τη δική της παρέμβαση δίνοντας τους χώρο και χρόνο για αυτενέργεια και ανάπτυξη μαθησιακής αυτονομίας. Παράλληλα, δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στην παιδαγωγική αξιοποίηση του λάθους, παρέχοντας στους μαθητές την απολύτως αναγκαία καθοδήγηση και ανατροφοδότηση ώστε να το ανακαλύψουν και να το διορθώσουν οι ίδιοι με εποικοδομητικό τρόπο, αξιοποιώντας τις προϋπάρχουσες γνώσεις τους. Οι παραπάνω ενέργειες της εκπαιδευτικού, σε συνδυασμό με την ποικιλία και εναλλαγή των δραστηριοτήτων που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας καθώς και με την αξιοποίηση των ΤΠΕ, συνέβαλαν καθοριστικά στην ενεργό εμπλοκή και συμμετοχικότητα των μαθητών, οι οποίοι επέδειξαν αμείωτο ενδιαφέρον για το μάθημα αλλά και άφογη συμπεριφορά. Επίσης, κατά την αλληλεπίδραση της εκπαιδευτικού με τους μαθητές ήταν έκδηλα τα στοιχεία που αναδείκνυαν το άριστο επίπεδο των διαπροσωπικών τους σχέσεων, την αμοιβαία εμπιστοσύνη που είχε οικοδομηθεί μεταξύ τους, τον αλληλοσεβασμό και την αλληλοαποδοχή. Συγκεκριμένα, η εκπαιδευτικός έδινε ιδιαίτερη έμφαση στην τόνωση της αυτοπεποίθησής τους. Εξέφραζε με ποικίλους τρόπους την εμπιστοσύνη της στις δυνατότητές τους, επιβραβεύοντάς τους σε κάθε τους προσπάθεια με λεκτικούς, εξωλεκτικούς και υλικούς τρόπους (βλέμμα και χειρονομίες επιβεβαίωσης, λεκτική επιβράβευση, αυτοκόλλητα) και παροτρύνοντάς τους με ήρεμο και σταθερό τόνο φωνής όταν δυσκολευόταν κάπου. Από την άλλη πλευρά, οι μαθητές παρέμειναν ευδιάθετοι και συγκεντρωμένοι σε όλη τη διάρκεια του μαθήματος, έδειχναν άνεση να απευθύνονται στην εκπαιδευτικό, να διατυπώνουν απορίες χωρίς φόβο ή συστολή. Ζητούσαν τον λόγο σηκώνοντας το χέρι τους και δεν εκδήλωσαν κάποιο σημάδι προβληματικής συμπεριφοράς. Σε αυτό συνέβαλε και το «συμβόλαιο» θετικών συμπεριφορών που αξιοποιήθηκε από την εκπαιδευτικό, ως παιδαγωγικό μέτρο πρόληψης και ελέγχου προβλημάτων συμπεριφοράς κατά τη διάρκεια του μαθήματος, σε συνδυασμό με ένα σύστημα θετικής ενίσχυσης υπό τη μορφή ανταλλάξιμων αμοιβών. Πέραν της προαναφερθείσας λειτουργίας του, το «συμβόλαιο» της τάξης αποδεικνύει και την προσπάθεια της εκπαιδευτικού να καλλιεργήσει στους μαθητές δεξιότητες αυτορρύθμισης της μαθησιακής και κοινωνικής συμπεριφοράς τους. Παράλληλα, η ενεργός εμπλοκή των ίδιων στη σύνταξή του, όπως διαφάνηκε από τη συζήτηση προετοιμασίας των διδασκαλιών αλλά και από την έκθεση αυτοαξιολόγησής της εκπαιδευτικού, καθιστά προφανή τη μέριμνά της για την ανάπτυξη ικανοτήτων συνδιαμόρφωσης κοινών στόχων μεταξύ της ίδιας και των μαθητών της. Όπως φάνηκε, δε, κατά τις δραστηριότητες αυτοαξιολόγησής των μαθητών, στο τελευταίο στάδιο των διδασκαλιών, εκείνοι ήταν σε θέση να αναγνωρίζουν το βαθμό επίτευξης των επιδιωκόμενων στόχων (μαθησιακών και συμπεριφορικών) καθώς και των σημείων στα οποία έπρεπε να καταβάλλουν περισσότερη προσπάθεια, επιδεικνύοντας σε μεγάλο βαθμό αυτοεπίγνωση η οποία συνιστά βασικό στοιχείο στην αυτορρύθμιση της συμπεριφοράς. Καταληκτικά, η εστίαση της εκπαιδευτικού σε ζητήματα ανάπτυξης της μαθησιακής αυτονομίας, της ενίσχυσης της αυτοεκτίμησής και των κινήτρων συμμετοχής στην μαθησιακή διαδικασία αλλά και της αποτελεσματικής πρόληψης και αντιμετώπισης προβλημάτων συμπεριφοράς αναδείχτηκε σε μεγάλο βαθμό τόσο στη συζήτηση προετοιμασίας των διδασκαλιών όσο και στην αυτοαξιολογική της έκθεση. Η μέριμνά της για τα παραπάνω παιδαγωγικά ζητήματα αποδεικνύεται και από τη συμμετοχή της σε επιμορφωτικά σεμινάρια αντίστοιχης θεματολογίας, όπως προκύπτει και από τα τεκμήρια της έκθεσης αυτοαξιολόγησής της. ββ) Αναστοχασμός – αυτοαξιολόγηση εκπαιδευτικού Κατά τη διάρκεια των συζητήσεων αναστοχασμού, που ακολούθησαν την παρατήρηση των διδασκαλιών, και στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτοαξιολόγησής της εκπαιδευτικού, έλαβε χώρα μια λεπτομερής κριτική επανεξέταση των παιδαγωγικών της πρακτικών αναφορικά με τη διαχείριση του κλίματος και την πρόληψη /αντιμετώπιση προβλημάτων συμπεριφοράς. Επισημάνθηκε το γεγονός πως οι διδασκαλίες πραγματοποιήθηκαν σε ένα εξαιρετικά θετικό κλίμα και κατά την εξέλιξή τους υπήρξε συνεκτικότητα και ομαλή ροή σύμφωνα με τον προκαθορισμένο σχεδιασμό, ο οποίος δεν διαταράχθηκε από προβλήματα συμπεριφοράς των μαθητών. Ως εκ τούτου, η εκπαιδευτικός εστίασε στις παιδαγωγικές στρατηγικές που επέλεξε για τη δημιουργία ασφαλούς και υποστηρικτικού περιβάλλοντος, αναφερόμενη στις μαθησιακές αλλά και στις ψυχοσυναισθηματικές ανάγκες των μαθητών της. Φάνηκε πως διαθέτει μια σφαιρική γνώση για το μαθησιακό τους προφίλ, τις δεξιότητές τους, τα ενδιαφέροντά τους, το οικογενειακό και πολιτισμικό τους υπόβαθρο, την οποία αξιοποίησε στο έπακρο, με βάση τις αρχές της διαφοροποιημένης διδασκαλίας, ώστε να τους προσφέρει μια εμπλουτισμένη εμπειρία μάθησης, διατηρώντας το ενδιαφέρον τους και την ενεργό

εμπλοκή τους κατά τη μαθησιακή διαδικασία. Σύμφωνα με την ίδια, η επιδίωξη της αυτενέργειας και της, κατά το δυνατό, μεγαλύτερης μαθησιακής αυτονομίας, η επιβεβαίωση των προσπαθειών των μαθητών και η ενίσχυση του αισθήματος αυτοεπάρκειάς τους αποτελούν αφενός μαθησιακά κίνητρα αφετέρου στρατηγικές εξασφάλισης του βέλτιστου παιδαγωγικού κλίματος και ρύθμισης της συμπεριφοράς. Οι παραπάνω εύστοχες επιλογές της εκπαιδευτικού όπως και η αποδοχή και τήρηση των κανόνων του «συμβολαίου» θετικής συμπεριφοράς, που συνδιαμόρφωσε σε συνεργασία με τους μαθητές της, φάνηκε πως λειτούργησαν με εξαιρετική αποτελεσματικότητα κατά τη διάρκεια των διδασκαλιών ενώ παράλληλα αποτελούν τεκμήρια για την προσπάθειά της να δημιουργήσει ευνοϊκές συνθήκες αυτορυθμιζόμενης μάθησης και συμπεριφοράς. Επιπλέον, δεδομένου ότι οι συγκεκριμένες διδασκαλίες έλαβαν χώρα με τη συμμετοχή της εκπαιδευτικού και ενός κάθε φορά μαθητή, δεν ήταν ορατή η αλληλεπίδρασή τους με άλλους/ες συμμαθητές/τριές τους καθώς και η διαχείριση της συμπεριφορά τους στο πλαίσιο ενός πολυπληθούς τμήματος. Επί του θέματος αυτού, η εκπαιδευτικός αναφέρθηκε στη συνεργασία με την εκπαιδευτικό της τάξης και στην από κοινού προσπάθειά τους για τη διασφάλιση της συνεργασίας των μαθητών με τους υπόλοιπους συμμαθητές τους, τη συμπερίληψή τους στις ομαδικές δραστηριότητες και στα εκπαιδευτικά προγράμματα της τάξης, την ανάθεση σε αυτούς ρόλων στους οποίους μπορούν με επιτυχία να ανταπεξέλθουν, ώστε και η αυτοεκτίμησή τους να ενισχυθεί αλλά και να εξασφαλιστεί η δημιουργία κλίματος συνεργατικότητας, εμπιστοσύνης, αμοιβαίας αποδοχής και σεβασμού μεταξύ των συγκεκριμένων μαθητών και των συμμαθητών /τριών τους. Επίσης, αναφέρθηκε και στη διαρκή προσπάθειά της να διατηρεί ανοιχτούς διαύλους επικοινωνίας με τους γονείς των μαθητών, θεωρώντας πως η επικοινωνιακή και ειλικρινής συνεργασία της με τις οικογένειες των μαθητών συμβάλλει τόσο στην εξασφάλιση κλίματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης και σεβασμού όσο και στην πρόληψη ενδεχόμενων προβλημάτων συμπεριφοράς. Σύμφωνα με τα παραπάνω στοιχεία, θεωρείται πως η αξιολογούμενη εκπαιδευτικός διαθέτει την ικανότητα τόσο της κριτικής επανεξέτασης του διδακτικού και παιδαγωγικού της έργου όσο και της ερμηνείας των συμβάντων που έλαβαν χώρα κατά την πορεία των διδασκαλιών της και της διατύπωσης εύστοχων και αιτιολογημένων προτάσεων για τη διασφάλιση θετικού παιδαγωγικού κλίματος και τον έλεγχο των προβλημάτων συμπεριφοράς. Επιπλέον, καθίσταται σαφής η κατανόηση και επίγνωση, από πλευράς της, των συνεπειών του παιδαγωγικού κλίματος στη μαθησιακή και κοινωνική ανάπτυξη των μαθητών. Τέλος, διαφαίνεται η προσπάθειά της στην εφαρμογή σύγχρονων εκπαιδευτικών πρακτικών για τη βελτίωση του παιδαγωγικού κλίματος υπό της αρχές της ισότητας και της συμπερίληψης.